

Knihovna je veřejný prostor, který slouží veřejnosti

Lenka Macháčková, Naděžda Filipčíková a Lukáš Hejtman

Je pro nás vždy velkým potěšením, když můžeme navštívit nějakou knihovnu a nechat se inspirovat. Proto jsme byli velice rádi, když nás naše paní ředitelka poslala na seminář do knihovny v Jičíně o naučné cestě českých knihovníků. Paní Zlata Houšková (výrazná osobnost českého knihovnictví) nás pozvala na návštěvu do knihoven Nizozemí a Skandinávie. Její seminář s pracovním názvem "Knihovna - obývací město" nám všem dovolil nahlédnout do několika knihoven najednou, a to ještě za hranicemi naší vlasti.

Každého z přítomných určitě oslovil prostor, s jakým se pro knihovny v zahraničí počítá. Vzdušnost, prostornost a jednoduchost, to jsou jistě slova, která každého napadnou při zhlédnutí fotografií z prezentace cesty po zahraničních knihovnách.

Povídání se hlavně točilo kolem uživatele - nejen čtenáři, ale i ostatní uživatelé našich služeb mají v knihovnách v zahraničí velkou vážnost a knihovny dělají vše pro to, aby se každý návštěvník cítil v prostoru knihovny dobře. Že by se měl cítit dobře opravdu každý, je vidět nejen na různorodém typu sezení /někdy dokonce ležení/, ale také na variabilitě prostor knihoven, kterého dosahují různými způsoby.

Nám se moc líbilo použití regálů na kolečkách a různých paravánů, které při svém přemístění dokážou během pár minut zcela změnit prostory k jinému využití. Možná bychom to často uvítali i my, zejména když naše prostory nejsou nafukovací a chceme je využívat k půjčování, besedám, koncertům, aktivitám s dětmi i jako výstavní prostory.

Velmi pěkně v prostoru působila zvláštní kovová socha - teprve při bližším podívání bylo jasné, že jsou to židle naskládané na vozíku a připravené k okamžitému použití. I takový zdánlivý detail oživuje severské knihovny a má přitom zcela praktickou funkci - přemístíte si na kolečkách židle, kam potřebujete, a vyhnete se mechanickému přenášení.

Nám se prostornost, neuniformnost a originalita velice líbily. Jen musím souhlasit s názorem mnoha uživatelů jedné černé knihovny, že ani bílá podlaha neoživuje tolik tmavého prostoru a zejména tam, kde je poměrně málo slunečního svitu a s tím spojené množství depresí, je s podivem, že se taková knihovna postavila. Ale i sám architekt prý ví, že jeho knihovnu nemají návštěvníci rádi a chodí tam jen proto, že jiná knihovna široko daleko není.

Když jsme tak pozorovali ostatní návštěvníky této prezentace, jak s otevřenými ústy hledí na obrázky a pozorně sledují vyprávění, které bylo moc poutavé, asi nejen nás napadlo, jak by se dalo využít právě tam u nás v knihovně to či ono. Něco, co by nestálo moc peněz, a přesto nám pomohlo ten náš prostor zase více posunout k uživatelům.

Asi se v nejbližší době nebude náš zřizovatel pokoušet nás přesvědčit, že by bylo dobré postavit nám zbrusu novou knihovnu - i když představa je to velmi lákavá - a tak nám asi nezbyvá, než zanechat snění a snažit se využít ty naše často tolik malinké prostory.

Přesto moc děkujeme za inspiraci a za to, že jsme mohli nahlédnout do jiných krajů a jiných možností, i když jen prostřednictvím vyprávění a prezentace. Všichni ale přesto doufáme, že i nás jednou osloví architekt a bude chtít vědět, co všechno moderní prostor knihovny potřebuje, a my budeme už mít jasnou představu.

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz